

Sygn. akt: I C 617/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 lipca 2021 r. w K.

na podstawie art. 15 zzs² ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz. U. poz. 1842 z późn. zm.).

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś. kwotę 1100,44 (jeden tysiąc sto i 44/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 23.09.2019r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...),60 (jeden tysiąc czterdzieści dwa i 60/100) złotych z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem kosztów procesu;

IV. zwraca powodowi kwotę 344,40 (trzysta czterdzieści cztery i 40/100) złotych niewykorzystanej zaliczki.

Sygn. akt I C 617/20 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 1139,08 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23.09.2019r. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podniósł, że w dniu 12.07.2019 r. uszkodzeniu uległ samochód V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowany zlecił naprawę samochodu przy użyciu oryginalnych części wymiennych (...) sp. z o.o. w O.. Zakład naprawczy po wykonaniu naprawy wystawił fakturę Vat na kwotę 8 937,18 zł. W dniu 05.08.2019r. (...) sp. z o.o. nabył od poszkodowanego wierzytelność z tytułu zwrotu kosztów naprawy pojazdu. W dniu 05.08.2019r. wierzytelność z tytułu odszkodowania z polisy AC nabył (...) sp. z o.o. w zakresie zwrotu kosztów naprawy pojazdu celem jej wyegzekwowania. Powód wysłał do pozwanego wezwania do zapłaty i określił 14-dniowy termin na jej dokonanie. Pozwany uznał roszczenie do kwoty 7798,08 zł.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Przyznał, że ubezpieczał pojazd poszkodowanej w zakresie autocasco. Przyznał fakt wypłaty odszkodowania na pokrycie kosztów naprawy w kwocie 7 798,07 zł. Podniósł, że zgodnie z postanowieniami § 17 ust. 5 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych (...) przyjętych uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 24.08.2018r., w razie nieprzedstawienia rachunków lub faktur VAT, (...) wypłaca bezsporną część odszkodowania ustaloną na podstawie wyceny (...) sporządzonej w oparciu o zasady zwarte w systemie A., E. lub DAT z zastosowaniem norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu, stawki roboczogodziny ustalone przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty działające na terenie zamieszkania ubezpieczonego, ceny części zamiennych zawarte we wskazanych systemach lub w wariantach optymalnym oraz ceny materiałów lakierniczych i normalistów zawarte w w/w systemach, co nie pozbawia ubezpieczonego możliwości ustalenia odszkodowania na zasadach z par. 7 ust. 3 o.w.u. Mając to na uwadze pozwany zweryfikował stawkę za roboczogodzinę, zastosowaną przez warsztat dokonujący naprawy, do średniej stawki na terenie województwa (...), tj. kwoty 125 zł netto. Zweryfikował także zafakturowane czynności, które przez wzgląd na technologię naprawy były nieuzasadnione.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 12.07.2019 r. uszkodzeniu uległ samochód V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowana zleciła naprawę samochodu przy użyciu oryginalnych części wymiennych (...) sp. z o.o. w O..

(d.: bezsporne, zlecenie naprawy pojazdu – k. 21)

Ubezpieczycielem auta w zakresie ubezpieczenia AC był pozwany (...) S.A. z siedzibą w W..

(d.: bezsporne, oświadczenie do szkody AC – k. 22, informacja (...) – k. 29)

Zakład naprawczy po wykonaniu naprawy wystawił fakturę VAT na kwotę 8 937,18 zł.

(d.: bezsporne, faktura – k. 17, protokół odbioru pojazdu po naprawie – k. 23)

W dniu 05.08.2019r. (...) sp. z o.o. nabyła od poszkodowanych wierzytelność z polisy AC z tytułu zwrotu kosztów naprawy pojazdu. W dniu 05.08.2019r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś. umowę powierniczego przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania z polisy AC w zakresie zwrotu kosztów naprawy pojazdu, celem jej wyegzekwowania.

(d.: umowy przelewu wierzytelności – k. 19, 20)

Powód dnia 23.08.2019r. wysłał do pozwanego wezwania do zapłaty i określił 14-dniowy termin na jej dokonanie, załączając umowy przelewu wierzytelności, kalkulację naprawy i fakturę VAT

(d.: pismo – k. 24)

Pozwany pismem z dnia 29.08.2019r. poinformował o przyznaniu odszkodowania do kwoty 7798,08 zł.

(d.: pismo (...) - k. 29)

Koszt naprawy uszkodzeń pojazdu powstałych w kolizji z dnia 12.07.2019r. wynosi brutto 8 898,52 zł brutto. Stawka za robociznę zastosowana w warsztacie wykonującym naprawę nie odbiega od wysokości stawek stosowanych przez autoryzowane serwisy na runku lokalnym.

(d.: opinia biegłego sądowego S. T. - k. 109-126)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w przeważającej części.

Stan faktyczny sprawy był w istocie pomiędzy stronami bezsporny, w szczególności nie były kwestionowane okoliczności powstania szkody i jej zakres, odpowiedzialność pozwanego za szkodę z tytułu ubezpieczenia AC oraz legitymacja czynna powoda, wynikająca z faktu nabycia wierzytelności z tytułu ubezpieczenia AC w zakresie kosztów naprawy pojazdu. Sporna była jedynie wysokość należnego odszkodowania w zakresie wysokości stawki za roboczogodzinę oraz niektóre zafakturowane czynności, które w ocenie pozwanego nie były niezbędne w technologii naprawy.

Mając na uwadze, iż rozstrzygnięcie powyższych kwestii spornych wymagało wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego S. T. (2). Wydana przez biegłego opinia w żadnym zakresie nie była kwestionowana przez strony. Mając ponadto na uwadze, iż została ona wykonana przez biegłego odpowiedniej specjalności, z poszanowaniem zasad wiedzy fachowej oraz zasad logiki, Sąd podzielił wnioski opinii w całości.

Odpowiedzialność pozwanego w sprawie, jako ubezpieczyciela, wynika z normy art. 805§1 i §2 pkt 1 k.c. Ze wskazanego przepisu wynika, że obowiązek ubezpieczyciela polega na zapłacie określonego w umowie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. W okolicznościach sprawy odpowiedzialność pozwanego za szkodę oraz zaistnienie szkody powodującej odpowiedzialność pozwanego z tytułu ubezpieczenia AC pojazdu była bezsporna.

Odnosząc się do wysokości szkody, w ocenie Sądu, wskazane przez pozwanego postanowienia §17 ust. 5 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) (ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. z dnia 24.08.2018r. nr (...) – k. 79-96), nie mają w sprawie zastosowania. Wskazane postanowienie dotyczy bowiem sytuacji nie przedstawienia rachunków lub faktur VAT. Bezspornym jest natomiast w sprawie, iż taka faktura została przez powoda przedstawiona pozwanemu. Stąd możliwość weryfikacji przedłożonego rachunku przez pozwanego wynikała z postanowienia §17 ust. 4 o.w.u.

Mając na uwadze wnioski opinii biegłego, należało przyjąć w sprawie, iż pierwotnie wypłacone przez pozwanego odszkodowanie tytułem kosztów naprawy pojazdu w wysokości 7 798,08 zł było zaniżone. Stosownie do wniosków opinii, które nie były kwestionowane, przy uwzględnieniu prac zgodnych z technologią naprawy i niezbędnych do przywrócenia stanu pojazdu przed kolizji w zakresie prac blacharsko – mechanicznych, prac lakierniczych, materiałów lakierniczych, kosztów dodatkowych w zakresie konserwacji profili, materiałów i części zamiennych oraz normalistów, koszty naprawy spornego w sprawie pojazdu wyniosły kwotę 8 898,52 zł brutto. Jednocześnie poza sporem było, iż polisa została zawarta w wariantcie brutto. Należy przy tym podkreślić, iż wbrew twierdzeniom strony pozwanej, zastosowane przez warsztat naprawczy stawki za roboczogodzinę, nie odbiegały od wysokości stawek stosowanych przez autoryzowane serwisy na rynku lokalnym, w szczególności nie były zawyżone. Tym samym nie było podstawy do ich obniżenia przez pozwaną na podstawie powołanego §17 ust. 4 o.w.u. Należy także wskazać, że pozwana nie kwestionowała w tym zakresie opinii biegłego i nie przedstawiła żadnych dowodów na poprawność zastosowanej przez siebie stawki. W związku z tym, roszczenie powoda należało ocenić jako słuszne co do zasady.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził na rzecz powoda różnicę pomiędzy powyżej ustalonymi kosztami naprawy pojazdu (8 898,52 zł) a wypłaconym odszkodowaniem (7 798,08 zł), tj. kwotę 1100,44 zł.

O odsetkach od tej kwoty Sąd orzekł stosownie do żądania pozwu od dnia 23.09.2019r. Żądanie to znajduje oparcie w art. 481§1 i 2 k.c. w zw. z art. 476 k.c. i art. 817§1 k.c., mając na uwadze datę zgłoszenia szkody.

W pozostałej części Sąd oddalił powództwo, jako zbyt wygórowane i nie znajdujące uzasadnienia w materiale dowodowym sprawy.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi pozwanego. Sąd miał przy tym na uwadze, iż oddalenie powództwa dotyczyło znikomej części pierwotnego roszczenia powoda. Na tej podstawie Sąd zasądził na rzecz powoda poniesione przez niego koszty sądowe

w postaci opłaty od pozwu w kwocie 100,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 287,00 zł stosownie do §2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r. poz. 1800) z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz poniesione przez powoda wydatki na opinię biegłego w kwocie 655,60 zł, które zostały pokryte z uiszczonej przez niego zaliczki.

O zwrocie pozostałej, niewykorzystanej części zaliczki uiszczonej przez powoda orzeczono na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t.: Dz. U. z 2020 r. poz. 755 z późn. zm.).